

Jitka Zelenková: Jsem známý dietář

Tisk • Paní domu; str. 22, 23 (Životní styl a móda) • 7. 5. 2018 • **Neutrální**

Vydavatel: **RF Hobby, s.r.o.** • Rubrika: **rande s celebritou**

TN: 25 781 ks • GRP: 0.29 • OTS: 0.00

Téma: **Národní divadlo moravskoslezské**

Klíčová slova: *divadlo moravskoslezské*

Odkaz: <https://media.monitora.cz/pdf-preview/2403/41306224-ed35d21e3f392dcaa8b2/>

Afroučes, baladické písničky, swing, jazz, zastřený alt. Výborná zpěvačka, která na zájezdech s Karlem Gottem projela kus světa a zároveň si budovala vlastní kariéru. V dětství to neměla lehké a nemá to lehké ani dnes. Ale raduje se z každého dne: „Štěstí je třeba si vychutnat!“

Rodiče Jitky Zelenkové se poznali v Janáčkově opeře v Brně, on byl houslista a ona sboristka. „Táta mámu několikrát doprovodil domů, což jejich přísní rodiče považovali za vážný vztah. Maminka se vdávala v 18 letech a o rok později jsem byla na světě.“ Jenže oba byli vytížení v divadle a na dcerku neměli čas. A tak Jitku dali prarodičům do Rakovníka a jezdili za ní o víkendech.

„Naši si mysleli, že to bude pro dítě nejlepší. A ono bylo. Měla jsem pěkné, až knižní dětství.“

Malý domek, na dvorku husy, slepice a králíci. „Babička mě hladila, česala a pletla mi copy. Žehlila mi puntíkové mašle. Děda mě v polích učil poznávat kyticky...“

Bohémka z Poděbrad

Když bylo dceři jedenáct, rozhodla se maminka, že ji chce mít u sebe v Praze, tehdy měla angažmá v Hudebním divadle v Nuslích, a venkovská idylka u prarodičů, k jejich slzám, skončila. A po dvou letech bylo zase vše jinak – matka odjela s pěveckým sborem na turné do Itálie. „Šla jsem k tátovi do Poděbrad, šéfoval tam orchestru. Byla jsem prostě putovní dítě. Bylo mi třináct, to není pro holku zrovna věk, kdy by měla být jen s tátou. Bydleli jsme spolu v lázeňském domě v jednom pokoji, bez koupelny...“ Jitka jednou vzpomínala, že to s ní otec neměl lehké: „Byla jsem číslo. Kluby, diskotéky, hodně se popíjelo... Táta byl na mě slabý. Chtěl mě vychovat, ale já vzdorovala. Na truc jsem nepřišla nikdy domů včas. Nikdy!“ A jindy prozradila: „Vrhla jsem se nezralá a žensky nepoučená do života. S plnou vervou a jako pravý bohém.“

Zpívání si vyvzdorovala

Naštěstí nepadlo jablko daleko od stromu a ona zdědila po rodičích talent. A tak začala v sedmnácti v Poděbradech zpívat na čajích. „Táta mě podporoval, jezdil se mnou na soutěže, psal mi i noty. Máma ne. Ta chtěla, abych měla vysokou. Ale zase jsem vzdorovala. Vlastně jsem si vyvzdorovala i kariéru.“ Vyhrála celostátní soutěž Talent 67, získala 2. místo na soutěži amatérských zpěváků v Jihlavě. Už před maturitou hostovala v pražských hudebních divadlech Rokoko a Apollo a po maturě získala v divadle Rokoko angažmá. Sešla se tam se svým idolem Martou Kubišovou, dokonce ji alternovala.

„Splnil se mi sen!“

Jsem hotelový typ A pak se jednou potkala s Karlem Gottem a Ladislavem Štáidlem. „Řekli mi: Jitunko, vám to sluší! Nechtěla byste s námi zpívat? Já na to: Samozřejmě, to by bylo pěkný. A oni: Tak přijďte ve středu na zkoušku.“ Tam se sešla se svou budoucí kolegyní vokalistkou, Slovenkou Janou Kociánovou, a začala nová etapa jejího života. Gott často koncertoval v zahraničí. „Přes třináct let jsem jezdila po světě s kufry, ale mě to strašně bavilo, protože jsem hotelový typ. Zpívat s Karlem byla pro mě velká čest. A paralelně jsem si přitom vybudovala svou samostatnou kariéru.“

Bydlení pod hvězdami „Dlouho jsem necítila potřebu mít svůj byt, do čtyřiatřiceti jsem bydlela s maminkou.“ Pak se zabydlela na Vinohradech, dva plus jedna, bydlí tam dodnes. Díky podkroví má terasu, na niž nedá dopustit.

„Zapadající slunce! Zapálím svíčky, udělám si něco dobrého a dám si skleničku červeného. V noci si sednu ven a pozoruji hvězdy. Poslouchám muziku, blues nebo jazz, prostě idyla...“ Co se barev týče, dominují interiéru slonová kost, béžová, hnědá a terakota. A kombinace kamene, dřeva a kovu. Protože je často pryč, osázela

truhlíky na terase jehličnany, květiny by u ní prý nepřežily. „Ze stejného důvodu nemám žádného domácího mazlíčka, přestože zvířata miluji. Ale kočičí společnost si užívám, občas některá průzkumnice po střeše zavítá. Už jsem si zvykla, ale když se mi poprvé ve dvě v noci otřela o nohu, málem jsem z toho měla smrt!“

Z lásky se vyzpívávala

Otevřeně mluví o svých vztazích... „Když se zamiluju, tak hodně a nevhodně. V lásce neumím být rozumná.“
Láskou jejího života byl Ladislav Štaidl.

„Pro mě to byla veliká a šťastná láska. I když byl ženatý. Snila jsem o rodině, o svatbě, o dětech, o tom, co jsem neměla doma. Ale – já jsem si Láďu nevybrala, to si vybralo srdce. Jedenáct let jsem trpěla. A krásně! Měl milou ženu, malé děti a já rodinu absolutně ctím, nechtěla jsem mu rozbít manželství. Kde je řečeno, že šťastná láska musí být naplněná...?“ Ze svých trablů se chodila vypovídat ke kamarádu Eduardu Pergnerovi, který byl vynikající textař (psal pod jménem Boris Janíček) a ten její pocity a stesky vkládal do písniček – Ty mně smíš i lhát, Kdybys byl sám, Smůla bude v tom...

Muži to s ní nemají lehké

Před padesátkou se málem vdávala. To žila s Milošem z Harrachova. Byli spolu sedm let.

„Já jsem si ho chtěla vzít, chtěla jsem tu bílou svatbu.“ Přítelkyni přestěhovala do Prahy, vytrhla ho z jeho prostředí a vztah začal končit... „Neměl tu práci ani kamarády. Já jezdila na zájezdy a začala jsem mít doma totálně frustrovaného chlapa. Skřípalo to, a tak jsem se s ním rozešla. Ale teď jsou z nás vynikající kamarádi.“ Jitka Zelenková připouští, že není jednoduchý člověk pro soužití. Brzy se musela naučit postarat se sama o sebe a to z ní udělalo sólistku.

„Nesnesu, aby mě někdo omezoval, jsem takový velitel. A jakmile mi někdo začne nabourávat práci, oženu se jako tygr, vystrčím drápy.“

Nic se nesmí přehánět, ani hubnutí

Před časem si nechala vylepšit kuchyni, i když přiznává, že moc nevaří. „Ono je těžké vařit pro jednoho...“ Léta si hlídá váhu, čas od času i za pomoci nějaké diety. Před pár lety takhle zhubla dokonce téměř 15 kilo! „Držela jsem pod lékařským dohledem velice přísnou proteinovou dietu. Musela jsem v tříhodinových intervalech jíst jen přesně stanovené potraviny – zeleninu a bílkoviny, žádné sacharidy a samozřejmě žádný alkohol.“

Takový jídelníček si prý oblíbila, i když nějaká ztracená kila později zase nabrala. „V určitém věku není přehnané hubnutí dobré, já jsem byla jak vysušená švestka...“

Pohoda je nad plastiky

Za pleť bez vrásek vděčí genům a kvalitní kosmetice, na fyzické kondici musí občas zapracovat. Ráda chodí na procházky přírodou, miluje hory, před lety se stala průkopnicí nordic walkingu u nás.

„Hromadné cvičení mě nebaví, ve fitness už vůbec ne.“

Pravidelně také jezdí do lázní v Třeboni, kde se podrobuje ozdravujícím kúrám a ve chvílích volna jezdí na kole. „... a nebo zapálím na balkonu svíčku a dívám se na nádherný rybník Svět. Vnitřní klid, pohoda a radost vydají za všechny plastické operace.“

- Na akci Kapka naděje z Kare.
- S Yvonne Přenosilovou v roce 2012 na křtu knihy Charlotta.
- S Janem Čenským a Karlem Štědrým v roce 2012 na fotbale s Amforou v Rakovníku.
- Při otevření Alzheimer centra v roce 2011. ● Se Simonou Stašovou na křtu knihy Sem tam před dvěma lety.
- Na narozeninách Juraje Jakubiska před pěti lety.

Ve zkratce ★ Narodila se 5. června 1950 v Brně, maturovala 1968 na střední škole v Poděbradech. ★ Od 1968 – začátek profesionální dráhy – angažmá v hudebním divadle Rokoko.

★ 1973–1987 vokalistka a sólistka v orchestru Ladislava Štaidla, turné s Karlem Gottem. ★ Vystupování s orchestry Karla Vlacha, Gustava Broma, Václava Hybše, s Big Bandem Felixe Slováčka a dalšími.

★ Komorní recitály – dříve s pianistou Rudolfem Roklem, nyní s kontrabasistou Františkem Rabou a pianistou Lvem Rybalkinem. ★ Film a tv: např. Bylo čtvrt a bude půl (1968). ★ Muzikál: Fantom Londýna (**Národní divadlo moravskoslezské**, 2013–2018). ★ Má ráda: turistiku, běžky, kolo.

KDE JI LZE VIDĚT: www.jitkazelenkova.cz

Recept V POŘADU ČT HOBBY NAŠÍ DOBY VAŘILA KUŘECÍ PALIČKY V PODMÁSLÍ:

Potřebujete 6 kuřecích paliček, podmásílí, javorový sirup, olivový olej, česnek, pepř, sůl, chilli, mletý kmín

Paličky vložíme do mísy, zalijeme podmásílím, javorovým sirupem, přidáme česnek, pepř, olivový olej, sůl, chilli a mletý kmín. Necháme marinovat přes noc. Paličky vložíme do alobalem vyloženého pekáčku a zakapeme olivovým olejem. Dáme zapéct do trouby, dokud se na paličkách nevytvoří křusta. Měla by stačit asi půlhodina na 220 °C. Podáváme s rýží.

● Se Simonou Stašovou na křtu knihy *Sem tam* před dvěma lety.

● Na narozeninách Juraje Jakubiska před pěti lety.

Malý domek, na dvorku husy, slepice a králíci. „Babička mě hladila, česala a pletla mi copy. Zehlila mi puntíkované mašle. Děda mě v polích učil poznávat kytíčky...“

Bohémka z Poděbrad

Když bylo dceři jedenáct, rozhodla se maminka, že ji chce mít u sebe v Praze, tehdy měla angažmá v Hudebním divadle v Nuslích, a venkovská idylka u prarodičů, k jejich slzám, skončila. A po dvou letech bylo zase vše jinak – matka odjela s pěveckým sborem na turné do Itálie. „Šla jsem k tátovi do Poděbrad, šéfoval tam orchestru. Byla jsem prostě putovní dítě. Bylo mi třináct, to není pro holku

zrovna věk, kdy by měla být jen s tátou. Bydleli jsme spolu v lázeňském domě v jednom pokoji, bez koupelny...“ Jitka jednou vzpomínala, že to s ní otec neměl lehké: „Byla jsem číslo. Kluby, diskoteky, hodně se popíjelo... Táta byl na mě slabý. Chtěl mě vychovat, ale já vzdorovala. Na truc jsem nepřišla nikdy domů včas. Nikdy!“ A jindy prozradila: „Vrhla jsem se nezralá a žensky nepoučená do života. S plnou vervou a jako pravý bohém.“

Zpívání si vyvzdorovala

Naštěstí nepadlo jablko daleko od stromu a ona zdědila po rodičích talent. A tak začala v sedmnácti v Poděbradech zpívat na čajích. „Táta mě podporoval, jezdil se mnou na soutěže, psal mi i noty. Máma ne. Ta chtěla, abych měla vysokou. Ale zase jsem vzdorovala. Vlastně jsem si vyvzdorovala i kariéru.“ Vyhrála celostátní soutěž Talent 67, získala 2. místo na soutěži amatérských zpěváků v Jihlavě. Už před maturitou hostovala v pražských hudebních divadlech Rokoko a Apollo a po maturě získala v divadle Rokoko angažmá. Sešla se tam se svým idolem Martou Kubišovou, dokonce ji alternovala. „Splnil se mi sen!“

Jsem hotelový typ

A pak se jednou potkala s Karlem Gottom a Ladislavem Štáidlem. „Řekli mi: Jitunko, vám to sluší! Nechtěla byste s námi zpívat? Já na to: Samozřejmě, to by bylo pěkný. A oni: Tak přijďte ve středu na zkoušku.“ Tam se sešla se svou budoucí kolegyní vokalistkou, Slovenkou Janou Kociánovou, a začala nová etapa jejího života. Gott často koncertoval v zahraničí. „Přes třináct let jsem jezdila po světě s kufry, ale mě to strašně bavilo, protože jsem hotelový typ. Zpívat s Karlem byla pro mě velká čest. A paralelně jsem si přitom vyvzdorovala svou samostatnou kariéru.“

Jitka Zelenková: Jsem známý dietář

Afroučes, baladické písničky, swing, jazz, zastřený alt. Výborná zpěvačka, která na zájezdech s Karlem Gottomem projela kus světa a zároveň si budovala vlastní kariéru. V dětství to neměla lehké a nemá to lehké ani dnes. Ale raduje se z každého dne: „Šťěstí je třeba si vychutnat!“

Rodiče Jitky Zelenkové se poznali v Janáčkově opeře v Brně, on byl houslista a ona sboristka. „Táta mámu několikrát doprovodil domů, což jejich přísní rodiče považovali za vážný vztah. Maminka se vdávala v 18 letech a o rok později jsem byla na světě.“ Jenže oba byli vytížení v divadle a na dcerku neměli čas. A tak Jitku dali prarodičům do Rakovníka a jezdili za ní o víkendech. „Naši si mysleli, že to bude pro dítě nejlepší. A ono bylo. Měla jsem pěkné, až knižní dětství.“

● Při otevření Alzheimer centra v roce 2011.

● S Yvonne Přenosilovou v roce 2012 na křtu knihy Charlotta.

Bydlení pod hvězdami
 „Dlouho jsem necítila potřebu mít svůj byt, do čtyřiatřiceti jsem bydlela s maminkou.“ Pak se zabydlela na Vinohradech, dva plus jedna, bydlí tam dodnes. Díky podkroví má terasu, na niž nedá dopustit. „Zapadající slunce! Zapálím svíčky, udělám si něco dobrého a dám si skleničku červeného. V noci si sednu ven a pozoruji hvězdy. Poslouchám muziku, blues nebo jazz, prostě idyla...“ Co se barev týče, dominují interiéru slonová kost, béžová, hnědá a terakota. A kombinace kamene, dřeva a kovu. Protože je často pryč, osázela truhlíky na terase jehličnany, květiny by u ní prý nepřežily. „Ze stejného důvodu nemám žádného domácího mazlíčka, přestože zvířata miluji. Ale kočičí společnost si užívám, občas některá průzkumnice po střeše zavítá. Už jsem si zvykla, ale když se mi poprvé ve dvě v noci otevřela o nohu, málem jsem z toho měla smrt!“

Z lásky se vyzpívávala
 Otevřeně mluví o svých vztazích... „Když se zamiluju, tak hodně a nevhodně. V lásce

Recept

**V POŘADU ČT
 HOBBY NAŠÍ
 DOBY VAŘILA
 KURECÍ PALIČKY
 V PODMÁSLÍ:**

Potřebujete 6 kuřečích paliček, podmáslí, javorový sirup, olivový olej, česnek, pepř, sůl, chilli, mletý kmín

Paličky vložíme do misky, zalijeme podmáslím, javorovým sirupem, přidáme česnek, pepř, olivový olej, sůl, chilli a mletý kmín. Necháme marinovat přes noc. Paličky vložíme do alobalu vyloženého pekáčku a zakapeme olivovým olejem. Dáme zapéct do trouby, dokud se na paličkách nevytvorí křusta. Měla by stačit asi půlhodina na 220 °C. Podáváme s rýží.

● Na akci Kapka naděje z Kare.

dobře, já jsem byla jak vysušená švestka...“

Pohoda je nad plastiky
 Za pléč bez vrásek vděčí genům a kvalitní kosmetice, na fyzické kondici musí občas zapracovat. Ráda chodí na procházky přírodou, miluje hory, před lety se stala průkopnicí nordic walkingu u nás. „Hromadné cvičení mě nebaví, ve fitness už vůbec ne.“ Pravidelně také jezdí do lázní v Třeboni, kde se podrobuje ozdravujícím kúram a ve chvílích volna jezdí na kole. „... a nebo zapálím na balkonku svíčku a dívám se na nádherný rybník Svět. Vnitřní klid, pohoda a radost vydají za všechny plastické operace.“

Ve zkratce

- ★ **Narodila se** 5. června 1950 v Brně, maturovala 1968 na střední škole v Poděbradech.
- ★ **Od 1968** – začátek profesionální dráhy – angažmá v hudebním divadle Rokoko.
- ★ **1973–1987** vokalistka a sólistka v orchestru Ladislava Štáidla, turné s Karlem Gottem.
- ★ **Vystupování** s orchestry Karla Vlacha, Gustava Broma, Václava Hybše, s Big Bandem Felixe Slováčka a dalšími.
- ★ **Komorní recitály** – dříve s pianistou Rudolfem Roklem, nyní s kontrabasistou Františkem Rabou a pianistou Lvem Rybalkinem.
- ★ **Film a tv:** např. Bylo čtvrt a bude půl (1968).
- ★ **Muzikál:** Fantom Londýna (Národní divadlo moravskoslezské, 2013–2018).
- ★ **Má ráda:** turistiku, běžky, kolo.

KDE JI LZE VIDĚT:
www.jitkazelenkova.cz

Muži to s ní nemají lehké
 Před padesátkou se málem vdávala. To žila s Milošem z Harrachova. Byli spolu sedm let. „Já jsem si ho chtěla vzít, chtěla jsem tu být navždy.“ Přítel přestěhovala do Prahy, vytrhla ho z jeho prostředí a vztah začal končit... „Neměl tu práci ani kamarády. Já jezdila na zájezdy a začala jsem mít doma tolikně

frustrovaného chlapa. Skřípalo to, a tak jsem se s ním rozešla. Ale teď jsou z nás vynikající kamarádi.“ Jitka Zelenková připouští, že není jednoduchý člověk pro soužití. Brzy se musela naučit postarat se sama o sebe a to z ní udělalo sólistku. „Nesnesu, aby mě někdo omezoval, jsem takový velitel. A jakmile mi někdo začne nabourávat práci, oženou se jako tygr, vystrčím drápy.“

Nic se nesmí přehánět, ani hubnutí
 Před časem si nechala vylepšit kuchyni, i když přiznává, že moc nevaří. „Ono je těžké vařit pro jednoho...“ Léta si hlídá váhu, čas od času i za pomoci nějaké diety. Před pár lety takhle zhubla dokonce téměř 15 kilo! „Držela jsem pod lékařským dohledem velice přísnou proteinovou dietu. Musela jsem v tříhodinových intervalech jíst jen přesně stanovené potraviny – zeleninu a bílkoviny, žádné sacharidy a samozřejmě žádný alkohol.“ Takový jídelníček si prý oblíbila, i když nějaká ztracená kila později zase nabrala. „V určitém věku není přehnané hubnutí

TEXT: HELENA LITVOVÁ, FOTO: NEXTPHOTO, HEMINAPRESS, SHUTTERSTOCK

● S Janem Čenským a Karlem Štědrým v roce 2012 na fotbale s Amforou v Rakovníku.